

## μαναβέλα

**μαναβέλα** κ. **μανιβέλα**, η, ουσ. [<ιταλ. manovella], η μαναβέλα. **1.** το πέος, ο πούτσος: «φιρί φιρί το πήγαινε να φάει τη μαναβέλα κι όταν την έφαγε, έλεγε πως την ξεγέλασα». **2.** ο αυνανισμός, η μαλακία: «όταν έχει καιρό να ξαπλώσει με γυναίκα, ας είν' καλά η μαναβέλα!». Από το ότι ο αυνανισμός, όπως και η μαναβέλα, απαιτούν τη χρησιμοποίηση του χεριού·

- δουλεύει μαναβέλα, συνηθίζει να μαλακίζεται, να αυνανίζεται: «αυτός έχει λύσει το πρόβλημα του σεξ, γιατί του αρέσει να δουλεύει μαναβέλα». Συνήθως συνοδεύεται από τις χαρακτηριστικές κινήσεις του αυνανισμού. Συνών. δουλεύει χειροκίνητη / δουλεύει χειροποίητη / δουλεύει χειροτεχνία

- μαναβέλα που σου χρειάζεται! βλ. συνηθέστ. βρεγμένη σανίδα που σου χρειάζεται! λ. [σανίδα](#). Από την εικόνα των παλιών οδηγών που, όταν καβγάδιζαν, πολλές φορές αντάλλασσαν χτυπήματα με τις μαναβέλες των αυτοκινήτων τους·

- το ρίχνει στη μαναβέλα, αυνανίζεται, μαλακίζεται: «κάθε φορά που έχει να πάει καιρό με γυναίκα, το ρίχνει στη μαναβέλα». Συνήθως συνοδεύεται από τις χαρακτηριστικές κινήσεις του αυνανισμού. Συνών. το ρίχνει στη χειροκίνητη / το ρίχνει στη χειροποίητη / το ρίχνει στη χειροτεχνία.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας